

Historien om Ida, Bettina og Mikkel

Ida.

Ida er 5 år, da hun blev anbragt hos Anni og Jørgen. Ida var meget stille og tog ikke initiativ til at snakke selv og havde generelt svært ved at se plejeforældrene i øjnene, når de talte sammen. Ida havde mareridt om natten, men når plejemor forsøgte at berolige hende, trak hun sig væk fra hende og stivnede kropsligt. Selv efter Ida havde været hos dem i et halvt år, følte Anni og Jørgen det, som om Ida vare var på besøg, og at de ikke rigtigt kendte hende. Anni begyndte at føle sig som en dårlig omsorgsperson, der ikke kunne indgyde tillid nok, siden Ida igen og igen afviste hendes forsøg på kontakt.

Bettina.

Da Bettina var 8 år, blev hun anbragt hos Michael og Lone. Bettina knyttede sig hurtigt til plejemor, som hun næsten ikke lod ude af syne. Hvor Lone gik hen, var Bettina lige bagefter. Når telefonen ringede, og Lone tog den, skete der ofte det, at Bettina "lavede ballade", så Lone måtte afslutte samtalen og tage sig af Bettina. Lone gik til gymnastik hver onsdag, men i timerne op til, at Lone skulle af sted, blev Bettina klynkende og mere "babyagtig" og ville sidde på skødet af Lone. Lone stoppede med at gå til gymnastik, da hun syntes, det var for synd for Bettina, at hun skulle igennem så mange følelser, når hun skulle adskilles fra hende. Skoleafleveringen var på samme måde ganske svær. Plejemor følte i starten, at Bettina virkelig havde tillid til hende. Efter nogle måneder begyndte især Lone at føle, at Bettinas behov for hende var umætteligt. Hun kunne til tider blive voldsomt irriteret over Bettinas konstante opmærksomhedssøgende adfærd, hvilket gav hende meget dårlig samvittighed.

Mikkel.

Noget af det, som Ole og Hanne havde svært ved at håndtere, var deres plejedreng Mikkels tilbøjelighed til at lyve. Selv efter et år hos dem kunne han stadigvæk finde på at tage småpenge fra dem og smilende benægte, at han havde gjort det. Ole og Hanne blev vrede og forklarede han, hvor skuffede og kede af det, de blev. Mikkel er nu 11 år og har et stort behov for kontrol og vil gerne bestemme over plejeforældrene. Dette førte i starten til mange vredesudbrud hos plejefar Ole, som ikke brød sig om at blive kommanderet med. Ole var meget konsekvent over for Mikkel, men ofte udviklede det sig til nogle meget kraftige magtkampe imellem dem. Oles konsekvente og til tider vrede adfærd fik bare Mikkel til at blive endnu mere urimelig, og han var nærmest som en "tikkende bombe", utilregnelig og urolig. I en periode var det Hanne, som var mest på Mikkel, men Hanne følte sig manipuleret med, da Mikkel nogle gange var påtaget sød overfor hende og andre gange kaldte hende for alt muligt grimt.